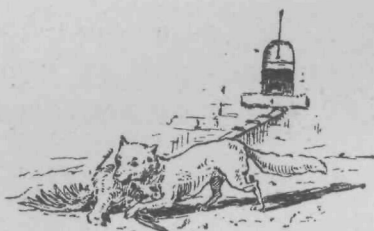

Lisica, lisjak.

Lisica rep ima košat,
tam v glavi pa tiči ji tat;
rumenodlakega je krzna,
navihana je in predrzna.
Za plotom tam je kokošnjak,
v njem čopke, čapke, kokodak —
tja pot ubiral je lisjak:
enkrat lisjak, enkrat lisica,
obema znana je gredica . . .
Tam čopka, čapka brez skrbi,

ponoči Kik petelin spi.
Lisjak do tja se splazi tat,
zavije čopki, čapki vrat,
a kmet počakal je enkrat:
prišla lisica je tatica,
a kmetu v roki risanica . . .
Lisica hajd na Kikca v skok,
iz risanice puhne pok!
Lisica mrtva obleži,
a Kikec poje: Kikiri!

Fran Žgur.

Večerna slika.

*Nežne prede mrak tenčice —
ej, glej! — k nam visijo!
In na nebu kot kresnice
zvezde se iskrijo . . .*

*Tiho, tiho, vedno tiše
srca šepetajo,
v noč topé se bele hiše,
sanje se igrajo . . .*

E. Gangl.

Zvonček.

Zvonček milo poje,
znani beli dan,
glas njegov odmeva
daleč v širno plan.

Cvetke so zbudile,
v solncu se žaré,
k nebu povzdignile
svoje so glavé.

Vetrček po drevju
je hladan zavel,
ptičic zbor po gozdu
glasno je zapel.

Zvóni, zvonček, zvóni
nam z visokih lin
in k molitvi vabi,
čuj te zemlje sin! —

Ivanka Debevočeva - Kocijanova

